

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК ХС. Ч. 227.

ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го ЛИСТОПАДА, 1984

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 29, 1984

No. 227. VOL. XC.

ВІДБУЛАСЯ 18-ТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ

Торонто (СКВУ). — У суботу, 10-го листопада ц.р., тут в приміщеннях Інституту св. Володимира в Торонто відбулася 18-та Пленарна сесія Секретаріату СКВУ. В сесії взяли участь 18 членів Президії, сім голів рад і комісій, 30 членів Секретаріату, шість Контрольних комісій, та 22 зареєстрованих гостей. До Президії Сесії покликані Митрополита Максима, Архиспископа Василя, Владику Ізидора, президента СКВУ Петра Саварина, заступника Ігната Білинського, Секретаріату — Наталія Головата та Петро Бубела.

Сесію відкрив молитвою, спеціально написаною для відзначення 1000-ліття хрищення України, Митрополит Максим. Підсумки діяльності і праці СКВУ і усіх рад та комісій подав генеральний секретар Мирон Барабанш. За Фінансову комісію звітнував Леонід Філь і Франко Мартинюк. Президент П. Саварин звітнував окремо про свою діяльність. До Контрольної комісії звітнував Іван Винник. Усі звіти були короткі, але ділові. Повні звіти членів Президії та голів рад і комісій були надруковані і передані усім членам Секретаріату. Звіти виказали похвалу діяльності Президії та усіх рад і комісій, фінанси СКВУ за звітний час багато попрацювали та майже осягнуто бюджетову суму, та все ж такі невідомі члени для професійного ведення канцелярії та розгорнення ширшої праці. Після звітів присутні ставили ряд запитів звітникам, на які дістали задовільні відповіді.

Дальші точки програми, бюро СКВУ в Європі як теж тисячоліття хрищення України викликали цікаву дискусію, побажання, поради та конкретні проекти. Устійнено, що проекти цілої ділянки координує Президія СКВУ.

Після обідньої сесії розпочато поглиняння плану праці на наступний діловий рік. За відсутнього голову На уковій Раді д-ра Любомира Винара її план праці відчитав д-р Богдан Стебельський. План праці подали: Рада для Справ Культури — Б. Стебельський, СКВОР — д-р Роман Драйновський, КУМО — Любомир Романків, Суспільна Служба — С. Харко, Кооператив на Рада — Дмитро Григорчук, Комісія преси та інформ.

мацій — Ярослав Соколик, Прав Людини — М. Мороз та новосторою Комісії Декади Української Родни — Оксана Бризгун-Соколик. За Комісією Міжнародного Трибуналу звітнував І. Білинський. Обширний план праці Президії та Секретаріату подав президент П. Саварин. Намічені плани заторгнуть усі вияви суспільного, громадського та політичного життя. Деякі плани потребують кращого уточнення та опрацювання подробиць.

Під час дискусії члени Секретаріату найбільше уваги присвятили 1000-літтю хрищення України, справа молоді, шкільництва та української родни. План праці був одобрений та прийнятий членами Секретаріату. Д-р Ф. Мартинюк представив проект бюджету на 1985 рік. Бюджет в сумі 175,000 доларів доволі скромний, можливий до здійснення та необхідний для дальшої праці. Проект бюджету прийнято без змін.

Помимо доброї волі та старань заінтересованих сторін проблему Звернення і Резолюції ІУ СКВУ не полагалось та відложено до наступного засідання Президії.

Цікава і конструктивна дискусія вив'язалась прикінці наради. Тоді порушено проблему Великої голоду в Україні в 1930-их роках, голоду в Етіопії та допомога українцям і багато інших важливих та актуальних проблем. Слава Рубель поінформувала присутніх, що в Нью Йорку біля будинку Об'єднаних Націй переводив голодуючих Павло Стокотельний на знак протесту в оброні Миколи Горбала та інших нескорених його друзів, які терплять в совєтських тюрмах, психіатричних лікарнях та засланнях. Учасники Сесії підписали П. Стокотельному телеграму та відповідного листа, а жінки перевели спонтанно збірку в сумі 759 дол. на покриття коштів лікування П. Стокотельного.

П. Саварин закрав що 18-ту Сесію Секретаріату СКВУ.

Того вечора також відбулася святкова вечеря. Гостями при головному столі були Михайло і Ярослава Шафранюки, відомі меценати української культури. Господарем вечора був Л. Філь. Дуже добре опрацю-

Американська католицька преса пише про інформації журналу „Нюзвік“

Американське агентство „Реліжес Нешнел Сервіс“ з датою четверга, 15-го листопада ц.р., подає у обширній вісті, друкованій в американській католицькій пресі коментарі до інформації тижневика „Нюзвік“ з 5-го листопада щодо тасмного листа голови Конгрегації для Східних Церков кардинала Владислава Рубіна і секретаря її Архиспископа Мирослава Марусина до українських Владик у справі українського патріархату та одружених священників.

Кореспондент агентства відбув ряд телефонічних розмов, в яких старався довідатися чи справді такий тасмний лист вийшов із Східної Конгрегації. Як він подає, Владика М. Марусин заявив, що ніхто не має права публікувати листів, які виходять з Ватикану, але, як подає кореспондент, він ні не заперечив, ні не potwierдив чи інформація журналу „Нюзвік“ є правдивою. Запитуваний спеціально про справу патріархату та одружених священників, Владика М. Марусин potwierдив, що Архиспископ Мирослав Любачівський не є патріархом і тому його не можна таким згадувати у Богослужбах, а щодо одру-

жених священників УКЦ, що були висвячені після 1963 року, то „їх треба уважати автоматично за суспендованих, а кожний випадок буде розглянений поодиноким“.

Американський кореспондент відбув також телефонічні розмови з Єпископом Василем Лостеном, який „висміяв“ ідею про суспендування одружених священників тому, що на це є канонічне право, як також він сумнівається чи Папа Іван Павло II, який, коли йдесться про справу Польщі є „великим патріотом“ може когось картати за патріотизм.

Єпископ Ізидор Борецький заявив що інформація журналу „Нюзвік“ є „неправдоподібною і роблять кривд Св'ятому Отцеві“. Далі кореспондент агентства відбув розмови з декількома українськими священниками які не хотіли подавати своїх прізвищ та з головою Товариства за Патріархат в Пітсбурзі Михайлом Тимяком. Точні та правильні інформації про стан Української Католицької Церкви від часу повороту з неволі Патріарха Йосифа Сліпого одержало агентство від проф. Томаса Бірда з Квінес коледжу в Нью Йорку, який є знавцем УКЦ від 20 років,

У Філадельфії відзначать 20-річчя смерті А. Мельника

Філадельфія. — Заходами Громадського Комітету Української Громади тут відбудеться відзначення 20-их роковин з дня смерті с.п. полк. Андрія Мельника, шефа штабу дійової армії УНРРеспубліки, команданта Української Військової Організації, Голови Проводу ОУН.

Святкування відбудеться в неділю, 2-го грудня ц.р., і буде започатковано Архисейською Богослужбою та Панахидою за спокій душі с.п. А. Мельника та впадших за волю України воїнів

о год. 10-й вранці в соборі Непорочного Зачаття ПДМ при Френклін вулиці.

В голдині 4-й по полудні в аудиторії Українського Освітньо-Культурного Центру, при 700 Сідар роуд, буде святкова академія. У програмі: святочне слово — Микола Плавук, голова ПУН, виступ оперного співака Миколи Фабриці при аккомпанюванні Іриби Фабриці, Петро Прус — скрипкаве солю, Володимир Кавка — рецитатор, Маріан, Оксана і Марта Михайлюки — збірна деклямація.

Українське Різдво буде темою виставки в музеї в Чикаго

Чикаго. — Тут у міському Музеї промисловості та науки відбудеться в рамках традиційного фестивалю п. н. „Різдво докруги світу“ вистава „Різдво в Україні“. В програмі будуть представ-

лені традиційні українські різдвяні звичаї, підготовані 22-м Відділом Союзу Українок Америки в Чикаго. За програму відповідала в тому році Марія Ганкевич і вона відбудеться в неділю, 9-го грудня, о год. 5-й по полудні у приміщеннях музею при 57-й вулиці і Лейк Шор драйв.

У фестивалі беруть участь звичайно біля 40 різних народів, які представляють свої специфічні різдвяні звичаї, та страви. Між тим у музеї є встановлених 35 великих ялинко, кожна з яких є прибранна представниками іншої національної групи, відповідно до звичаїв даного народу. Міжнародний буфет із стравами різних народів підготовляють на п'ятницю, суботу та неділю від 23-го листопада до 16-го грудня. У тому самому часі відбуваються виставки поодиноких національних груп.

Музей є відкритий кожного дня від год. 9:30 ранку до 4-ої по полудні, у кожний день тижня, а на кінець тижня та у свята від 9:30 ранку до 5:30 по полудні; в часі різдвяного фестивалю — в п'ятницю, суботу і неділю до год. 8-ої вечора. Вступ і паркування до музею безкоштовні.

ПАНЕЛЬ ПРО МОВУ

Торонто. — В неділю, 9-го грудня, о год. 3:30 по полудні, тут в Інституті св. Володимира відбудеться дискусійна панель на тему „Мова“, точніше „Українська мова у відношенні до країн нашого поселення“. Організаторами є Виховна комісія СФУЖО. Учась беруть: Ємілія Остапчук-Конюх, Оксана Захидальська, Уляна Плавущак і Маркіян Дзерович. Модератором буде Валентин Мороз.

ПРОТИУРЯДОВІ РОБІТНИЧІ СПІЛКИ В ПОЛЬЩІ ОБ'ЄДНАЛИСЯ

Варшава, Польща. — Останнього кінця тижня, 24-25-го листопада ц.р., відбулося в гіричному місті Битомі зібрання представників тих робітничих спілок, які були створені після розв'язання „Солідарності“ в часі воєнного стану в Польщі у 1981 році. Майже 1,000 представників тих проурядових спілок створили тепер об'єднання, яке мало б на цілі незалежно від польського уряду рішати справи своїх членів.

Як інформує офіційна польська преса, на з'їзді представників цих спілок обговорювано плянвану підвищу цін на харчі, яка має обов'язувати з початком 1985 року. Як інформував речник уряду, підвищення цін може бути або через збільшення цін на 9 відсотків таких харчових продуктів як мука, масло, риж і цукор, або залишення карткової системи.

Проблема високих цін на харчові продукти в Польщі була завжди причиною найбільшого негодування населення, а то й неспокій і тому урядові чинники через контрольовані спілки хочуть тепер цю справу розв'язати полюбовно.

У зібранні в Битомі підкреслювано постійно, що робітничі спілки та уряд мають спільні інтереси та мусять їх спільно розв'язувати.

Проурядові спілки подають, що вони мають біля 5 мільйонів членів, а „Солідарність“ мала їх два рази більше.

Провідник „Солідарності“ Лех Валенса засудив об'єднання офіційних спілок, вважаючи, що після того, як уряд проголосив справжні спілки нелегальними, тепершні є знаряддям в руках уряду.

Арештували чеського шпигуна

Нью Йорк. — Тут у вівторок, 27-го листопада ц.р., агенти ФБІ арештували Карла Кочера та його дружину за шпигунство в користь Чехо-Словаччини, горожанами якої вони були.

К. Кочера та його дружина приїхали до ЗСА в 1965 році з Чехо-Словаччини та одержавши американське громадянство він став контрагентом працішником Сі-Ай-Ей від 1973 до 1975 року. В тому часі він мав доступ до різних секретних документів, зміст яких передавав до Чехо-Словаччини, зокрема передаючи до Східної Європи різні інформації про стан оборони ЗСА. Посередником у передаванні цих тайних інформацій була саме дружина К. Кочера.

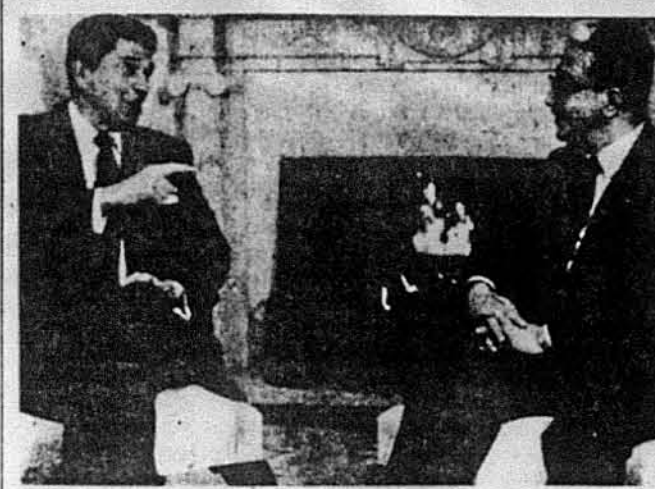
К. Кочера та його дружину арештували агенти, коли вони продавали своє мешкання в Нью Йорку, були в дорозі на летище, щоб відлетіти до Європи. Як показується К. Кочер пере-

був вишкіл шпигунства в Чехо-Словаччині перед своїм виїздом до ЗСА і він мав точні доручення щодо своїх шпигунської праці на терені ЗСА.

Досі являється невиясненим як К. Кочера та його дружина могли у так короткому часі перебування на терені ЗСА одержати і горожанство і т. зв. „клерис“, який переходить усі працівники федерального уряду.

Також не відомо, що він робив від 1975 року на терені ЗСА, коли вже не працював для Сі-Ай-Ей. Після арешту, коли агенти ФБІ доказали К. Кочерові, що він передав копії тайних документів до Чехо-Словаччини, він признався до виконання шпигунської роботи на користь Чехо-Словаччини та до того, що його дружина була посередником між ним і агентами із Східної Європи і що вони мали з ними контакти різними дорогами до минулого року включно.

УРЯД ЗСА ВІДНОВИВ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ З ІРАКОМ

Президент Р. Реган розмовляв з міністром Таріком Азізом в Білому Домі.

Вашингтон. — В понеділок, 26-го листопада ц.р., уряд ЗСА та Іраку повідомили, що вони відновляють формально дипломатичні зв'язки після 17-ох років ворожо нестрального відношення поміж обидвома країнами.

Ірак, як і деякі інші арабські держави зрівняв дипломатичні зв'язки із ЗСА в 1967 році, після того, як ЗСА допомогли Ізраїлеві перемогти Єгипет, Сирію та Йорданію. Шойно в 1972 році обидві держави встановили малі представництва в столицях і від того часу контакти поміж ними були, але ніколи не дійшло до справжньої віднови дипломатичних зв'язків.

Переговори, які відбувались в останньому часі та були завершени відвідуванням у Вашингтоні іракського міністра закордонних справ Таріка Азіза, відбувались з ініціати Іраку, який стримав до відновлення дипломатичних зв'язків із ЗСА як протіввагу до постійних доборих відносин з СССР.

Тепер Уряд ЗСА не має дипломатичних зв'язків тільки з Полудневим Єменом, країною яка стала незалежною у 1967 році.

ЗСА і Лівія не мають у своїх столицях дипломатичних місій, але формального зрівняння відносин ніколи не було.

Відновлення дипломатичних зв'язків з Іраком насторожило уряд Ірану проти ЗСА з уваги на чотирирічну війну, яка існує поміж ними двома країнами. З Білого Дому заявили однак, що останні переговори з Іраком в нічому не змінять нестрального відношення ЗСА до того конфлікту.

ЧАЙНИЙ ВЕЧІР СУА В НЬОАРКУ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Туту залі Українського Народного Дому, при 140 Проспект авеню, відбудеться в неділю, 2-го грудня ц.р., чайний вечір пошучений з мистецькою виставкою творів Романа Павлишина, зорганізований 28-м Відділом СУА. У програмі будуть також виступи Іванки Кононів, Галі Клим, Осипа Головацького і Степана Магмста, а вечором вестиме Валя Калін.

Вступ на імпрезу — 6 дол., що включає чай та солодке.

В АМЕРИЦІ

ТРИ ВЕЛИКІ АВТОВІ фірми в ЗСА відкликали понад 4 мільйони своїх автомобілів випущених в роках 1978-80 для перевірки задньої осі, яка показалась небезпечною для їзди. Це є пасажирські авто середньої величини виробу компаній Дженерал Моторс, Форд і Крайслер.

НА ПІДСТАВІ ОБСЛІДЖЕННЯ Департаменту рільництва ЗСА, тут винявають більше алькоголю, як молока. Статистика показує, що в 1982 році у ЗСА пересічно випивали 133 галлоні випродукованих комерційно напиків на особу, а в 1962 році випивали лише таких напиків 114 галлонів. В тому в 1982 році було 20,3 відсотка молочних напиків, а 21,4 алькогольних.

В СТЕЙТІ АЙОВА трапився рідкий випадок, що фальшиво зідентифікували дві молоді дівчини, які були у важкому автомобільному випадку. Коли одна з них після 15 днів перебування в комі відіслала притомності, показалося, що її шийний час уважали тією, яку вбито і поховано. Обидві дівчини виглядали зовнішньо подібно, а сильне поранення і бандажі тієї, яка залишилася при житті не дали можливості її правильно розпізнати.

ЗВІТ ТА ПРОПОЗИЦІЇ щодо охорони перед нуклеарною війною у світі видала міжнародна група при Інституті для гуманістичних студій в Аспен, Кольо., до якої належать переважно колишні провідники урядів. Звіт, який має назву „Контроль конфлікту між Сходом і Заходом“, радить зменшити нуклеарну зброю в Європі, щоб тим запобігти можливий воєнний конфлікт.

ФЕДЕРАЛЬНА АГЕНЦІЯ летунства видасть в найближчому часі нові доручення у справі безпеки перед ударом літаків на летищах. Ця справа є постійною журбою для всіх летунських ліній з приводу переповнення летищ.

ТРИНАДЦЯТЬ ПРОВІДНИКІВ різних віровизнань на Флориді видали спільний пастирський лист, в якому засуджують кару смерті. Вони уважають таку практику за неморальну і некорисну для загальних настроїв. Пастирський лист в цій справі підписали всім єпископам Католицької Церкви, та 11 різних інших християнських церков.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВЕРХОВНИЙ суд рішив, що відшкодування від західнонімецького уряду, що його дістануть жертви голокосту, які живуть в ЗСА, не можна уважати приходом і тому ті, які його одержують мають право на всі користі для безробітних або хворих, які дає соціальне забезпечення в ЗСА.

ПРЕДСТАВНИК ПАЛАТИ Репрезентантів ЗСА Ліо Дж. Расн, який загинув в часі поїздки до Гаяни, щоб там прослідити дію культу Джиммі Джованса в 1979 році, одержить тепер посмертну медаль. Медалью переберуть з рук президента Рональда Регана члени родни забитого конгресмена, в тому його дочка, яка належить до культу індійського туру та живе в комуні в стейті Орегон.

У ПОНЕДІЛОК, 26-го листопада ц.р., відбулася в Нью Йорку вечеря для придбання фондів до наступної виборчої кампанії губернатора Маріо Коомо, де присутні платили по 1,000 доларів за місце. Вечера принесла 2 мільйони доларів приходу.

Роковини відзначення УГВР

в Чикаго пройшло на високому рівні

Чикаго (Н. Н.). — В днях 9-11-го листопада відбулися тут зразково організовані і проведені на високому культурному і політичному рівні імпрези для відзначення 40-річчя Української Головної Визвольної Ради (УГВР). Понад 30 громадських діячів увійшли до громадського комітету, що під головуванням д-ра Модеста Ріпецького організував ці святкування. Протекторат прийняли обидва Владки — Константин Баган від УПЦеркви і Інокентій Лотоцький від УКЦеркви та пастор Олександра Гарбузок від Баттистської Церкви, як також член-засновник УГВР д-р Павло Турула, що перебуває в Чикаго.

У п'ятницю, 9-го листопада, відкрито в будинку сеньйорів виставку підпільних матеріалів та знімок з визвольної боротьби в часі після Другої світової війни. Ця мандрівна виставка, що її змонтували Об'єднання воєняк УПА і Центральний комітет уряду УГВР в Нью Йорку, є досі найповнішою збіркою підпільних документів боротьби УПА-УГВР-ОУН. Виставку відкрив голова чикагського комітету д-р М. Ріпецький, даючи висвітлення про окремі відділи виставки, що мала такі частини: УПА в окремих районах, рейдувальні частини, документи і підпільні ви-

Доповідачі і організатори (зліва) : Я. Струтинський, П. Турула, М. Прокоп, В. Маркус і М. Ріпецький.

дання УПА, документи УГВР, побільшені знімки членів УГВР тощо. Були також книжкові видання про підпільну боротьбу, в тому і в чужих мовах. Звертали на себе увагу зокрема польські праці на підставі знайдених архівів.

В рамках відкриття була прочитана доповідь мігра Ореста Городиського про військові відзначення УГВР. Доповідач ілюстрував доповідь зразками цих відзнак — грамотами і проектами або вже їх виконаними відзнаками, що були досить факхово як на підпільні умови зроблені. Виставку відвідало кілька сот осіб, зокрема в суботу учні „Рідної Школи“.

В неділю, 11-го листопада, проведено святочне зібрання в аудиторії собору св. Володимира і Ольги. Головні доповіді виголосили гості з Нью Йорку, д-р Мирослав Прокоп, член-засновник УГВР і голова її Закордонного Представництва. Доповідач чітко довів тезу, що заснуванням УГВР було закономірним процесом новітньої визвольної боротьби та що УГВР нав'язувала до інших державно-творчих актів XX століття. Він скарактеризував політичні і міжнародні умови під кінець Другої світової війни та її спонукки, які довели організаторів до утво-

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Втечі з комуністичного "раю"

Польський пасажирський корабель "Стефан Батори" виїхав минулого тижня з порту у Гданську на прогулянкову подорож по Балтиці. На кораблі було 608 пасажирів. Коли корабель причалив до західнонімецької пристані Гамбург, 192 пасажирів, висівши на берег, запитали прохажу, де найближча поліційна станція, побігли туди і зголосили, що вони втікачі і просять азилу. Така сама історія повторилася кілька днів пізніше: коли польський корабель "Рогалін" повертався до Щецина з Колонгагену після екскурсії і зупинився в західнонімецьких портах Травермюнде та Любек, з нього втекло 219 пасажирів. Отже, лише за один тиждень з комуністичного "раю" втекло в Західно Німеччину 411 поляків. За законами Західної Німеччини вона приймає кожного втікача із будь-якої комуністичної країни. Західна Німеччина безпосередньо межує із комуністичними Східною Німеччиною і Чехо-Словаччиною, добре орієнтується в тамошніх відносинах і йде на руку громадянам, які вибирають свободу. Яка дала доля тих 411-ох польських втікачів - американські газети не подали, але німецькі власті напевне дали їм змогу там же залишитися чи виїхати кудись даліше і створити собі нову екзистенцію.

Ці історії живо нагадують анекдот, який кружляв у Союзському Союзі ще за доби Сталіна. Прийшов до нього Нікіта Хрущов і каже: "Йосиф Віссаріоновіч, добро нашої торгівлі з закордоном і взагалі наша закордонна політика диктує нам відчинити кордони". "Добре, — відповів Сталін. — Але тоді всі втечуть і залишиться тільки ми два, ти і я". "Ні, — сказав Хрущов. — Залишиться тільки ви, бо я також втечу".

Немає статистики, скільки осіб втекло з усіх комуністичних країн від часу жовтневого перевороту в Петрограді у 1917 році. Але відомо, що після поділу Німеччини на західну, вільну, і східну, комуністичну, держави, із Східної Німеччини втекло понад три мільйони осіб. Серед них найкращі фахівці різних ділянок та інтелектуали, і тоді, щоб зупинити дальшу втечу, в 1961 році комуністи з наказу Москви здвинули вночі по через Берлін біля Магдебурзької брами "мур ганьби". У Західній Німеччині існує установа, яка напевне має статистику осіб, які, вже після поставлення тої мурою з колючим дротом і вежами, на яких стоять вартові із скорострілами, згинувли при спробах втечі та скільки швидко різними способами, між іншим підземно перекопаним тунелем, таки втекли до вільної Німецької Федеративної Республіки.

Гін до волі - це одна з найбільш прикметних рис кожної людини. Після здавлення советськими танками революції на Мадярщині в 1956 році десятки тисяч мадярів втекли на Захід. Втікали люди з Чехо-Словаччини після вмаршу до неї советських і чотирьох сателітських військ в серпні 1968 року в реакції на рух Александра Дубчека, щоб комуністичному режимові надати "людське обличчя". Втікають масово люди з окупованого советами Афганістану до сусіднього Пакистану, при чому багато втікачів платять життям за свій гін до волі. З Польщі втекло вже за комуністичного режиму першу Владислава Гомулки, після Едварда Герєка розмірно мало людей. Аж генерал Войцех Ярузельський, ставши насправжнім большевицьким градоначальником дав у грудні 1981 року в Польщі воєнний стан, в якому перевів через слухняний сойм закон про заборону робітничої спілки "Солідарність". Проте проблема "Солідарності" не зникла і тоді, коли скасовано воєнний стан і випущено на волю її лідера Леха Валенсу. Вбивство духовника Ежи Попелюха, який мав відвагу критикувати режим з церковної проповідниці, загострило знову атмосферу. Лех Валенса належить до поміркованих діячів, які реалісти і розуміють, що нема сили скасувати взагалі комуністичний режим і нема сили виволитися цілком з-під "опіки" Москви. Але він пропагує переговори з величчів "Солідарності" з урядом і реформи робітничих спілок, які, на зразок большевицьких, стали партійною прибудовою. Покищо уряд не поступається.

Вістки з Польщі одностайно стверджують, що тамешні відносини просто страшилки. До задушливої політичної атмосфери долучилася небувала дотепер в Польщі харчова криза. Польща задовжена вище вух у закордонних країнах за всі попередні доставки, а комуністична система здобула собі сумну славу, що навіть у багатій хліборобській країні бракує хліба. Зросло в Польщі хабарництво, зросло п'янство, зросло злочинство, люди задихаються і шукають виходу з ситуації — у втечі з того комуністичного "раю".

Очевидно, що ця остання втеча 411-ох осіб не принесе Ярузельському похвали від Москви. Мабуть, або скасують такі прогулянки кораблем, під час яких люди можуть втікати, або збільшать число агентів, що будуть цупкіше тримати на мотузках власних громадян. Це ганьба ХХ сторіччя, що большевицький переворот започаткував еру, в якій люди мусять втікати з рідної землі.

Першого листопада 1944 року, рівно 40 років тому, відійшов у вічність Андрей Шептицький, один із найбільших митрополитів Української Католицької Церкви. В переломові сторіччя нашої історії пішло нам Боже Провидіння велетня і подвижника єдності Християнської Церкви, а наших українських Церков зокрема. Провидіння дало, що в хвилині всенародної скорботи Митрополит Андрей був для народу правдивим батьком, вождем релігійного й національного відродження, знавцем і месенжером української культури, науки й мистецтва, творцем наших національних надбань, приятелем і опікуном студіючої молоді, добродієм усіх потребуючих.

Виявав завжди велике розуміння для наших господарських справ, а зокрема кооперації, брав участь в ідейних починках усіх більших наших господарських організацій і підприємств. Під його патронатом і при його допомозі постало перше українське товариство забезпечення на життя, "Карпатія". Багато завдячувало Митрополитові також старе товариство "Дністер" у Львові, як теж наші банки. Уфундував захист для сиріт, а вакаційні оселі й Платна находили щорічний гостинний приют у митрополитичних добрах. Митрополит Шептицький був відомий із великої щедристі й добродіючості: вистачить згадати його фундації для Студії у Зарваниці, Редemptористів, Василіян і Василіанок, для українських шкіл, бурс тощо. Закупив перед воєною великий терен на Личакові й задумав заснувати там ряд

Іван Боднарчук

ВЕЛЕТЕНЬ ДУХА

І сповістили світ всі сьвятоюрські дзвони.
Що він осиротів престіла владиків навіки,
Престіла світліший, ніж усі в світі царські трони,
Символ Христової любові та опіки.

(Остап Грицай)

модерних фабрик, зокрема скляну гуту, для якої особливо надавалися піскові терени. Але війна припинила цю працю і поклала на Митрополита інші нові обов'язки: зайнятися численними воєнними інвалідами й сиротами. Закупив великий будинок для товариства Українських Робітників "Будучність". Побудував при вулиці Длугоша великий будинок під дівочу гімназію Сестер Василіанок. Для "Провсвіт" віддав кілька десятків моргів поля у Милованні, Товмачаго повіту, де побудовано славу сільськогосподарську одніричну школу для селянської молоді. Для "Сільського Господаря" подарував у селі Коршів після парцеляції двір і 18 моргів лісу, де урухомлено садівничу школу.

Великий Митрополит, дбаючи про розвиток української науки, заснував у Львові Науковий Студійний Інститут та віддав йому на власність великий будинок і дуже цінну факхову бібліотеку з понад 4,000 томів. Підтримував українське мистецтво, допомагаючи молодим adeptам мистецтва студіювати за кордоном та збувати предмети їхньої мистецької праці. Завдяки цьому один із найбільших західноукраїнських мalarів, Олекса Новаківський, повністю мав змогу присвятити мистецтву.

На думку Митрополита

Шептицького, повна злука наших двох віросповідань — це справа далекої майбутності. Вона стала б можливою тільки після довших змагань з обидвох боків — до себе наближуючись і взаємно себе пізнаючи. Щоб довести до єдності, треба передусім усунути роздори й ненависть. Митрополит сказав: "З притиском стверджую, що поєднання із Вселенською Церквою не вимагає потреби відірватися будь-якого звичаю чи обряду Української Православної Церкви". Митрополит Шептицький засудив насильство польських урядових чинників над православними та їхніми церквами та написав у тій справі пастирський лист. Той лист польська влада сконфіскувала.

За німецької окупації врятував Митрополит Шептицький від заглади поважну кількість життів. Проти нищення життів він видав пастирський лист п.н. "Неубий!" У листі до шефа гестапо Гімлера запротестував гостро проти винищення життів і примушування української поліції до участі в тій акції. У своєму посланні з 1942 року остерігав навіть тих, що під примусом допомагали в акції проти життів та заборонив їм давати релігійно-церковні послуги.

Переживав довгі роки в сьвятоюрських забудованих і монастирі Студіїв

понад 150 жидівських дітей і старших, а між ними рабана Кагане та його дочку й сина. Автор книжки й численних статей Ісаак Левін, що перебував два роки в монастирі Студіїв, пише: "Приблизно 500 монахів і священників знали про присутність життів; але не було ні одної зради й ні один жид не понав у руки нацистів". Кажуть, що Гімлер наказував арештувати Митрополита, але Ляш, губернатор Галичини, довів недоцільність такого кроку з приводу великої популярності Митрополита.

Де тільки появлявся Митрополит Андрей, усюди робив велике враження на присутніх. Велика постаць, маститачна голова з рисами біблійного патріарха, вкрита сивим волоссям, голова мудреця і справжнього володаря душ і людських сердець, постаць у скромній чернечій рясі була духовним велетнем нашої розтерзанної доби. Своєю великою особистістю культурною робив велике враження на чужинців. Своєю особою прищепив у народі те, що дає форму народній масі і зцілює її в єдність, а саме шану для авторитету. В народі він виріс до постаті загальнопризнаваного авторитету та заслугою став духовним сувереном народу. Митрополит Шептицький — це незначне уособлення найцінніших вартостей і диння Христової благовісті на землях України. Любов до Бога й до ближніх була рушієм усієї діяльності його, бо тільки з любові до Бога і свого народу він прийняв до серця Боже покликання і піднявся виконати велике завдання.

бачимо, як "вітчизняні" діячі намагаються шукати інтернаціональних зв'язків, а забули про своїх рідних братів, чи то в Польщі, чи то у Чехо-Словаччині, чи навіть в Румунії.

І в Польщі, і в Чехо-Словаччині, і в Румунії українці затримали своє національне обличчя, намагаються утримувати свої школи і парафії, виявляють рідну мову і затримують давні традиції. І їм треба було б прийти з допомогою. У всіх згаданих країнах існують українські видання, про що чомусь не інформують. "Літературна Україна" та й не старіяться допомогти їм. Ось недавно прийшла загроза припинити єдиний в Польщі український тижневик "Наше слово", що публікує систематично "Лемківську сторінку" саме для тих наших братів, які поселилися і живуть у Кошеліському воєводстві. Та ми не чули, щоб наші "вітчизняні" діячі з "Літературної України" станули на захист цього єдиного в Польщі українського часопису.

"Літературна Україна" — як про це пишуть сторінки цієї газети, — зацікавлена в розвитку вітчизняної культури й освіти, а не української, бо вже навіть це слово "український" втрачає право громадянства на сторінках цього офіційного органу Правління Спілки Письменників України.

О.Т.

ЧОМУ АКАДЕМІК Е.П. КИРИЛЮК НЕ ДОГЛЯНУВ УКРАЇНЦІВ У КОШЕЛІНІ

році в цій місцевості на "відзисканих" Польщею від Німеччини західних теренах Польщі, у Білому Борі, де в той час відкривали нову школу і назвали її іменем Тараса Шевченка. Дуже похвально.

Але чому ж наші "вітчизняні" академік і тоді, 25 років тому, і тепер з нагоди ювілею, не заважав, що ці його польські приятелі в Кошеліському воєводстві не такі уже польські. Чей же він до нього напевно вченому академікові, що на так званих "відзисканих землях", що належали Німеччині, поселилось, почавши від 1947 року, багато українців, а саме мешканців Лемківщини, що й і з ласки Сталіна віддано Польщі, а населення насильно переселено в Україну а частину закрито аж на західні окраїни Польщі.

І саме Кошеліське воєводство — це в головному місце нового поселення наших лемків, вигнаних і польськими і так своїми вітчизняними військами з прадідівської землі. Ці українські поселенці живуть більшістю скупченими саме в Кошеліському воєводстві. Вони мають там і свої шко-

Справді стає сумно, коли

Під блакитним небом Львова та мої зустрічі з Кос-Анатольським

Лев Якевич

Музичним керівником нового студентського театру став Анатоль Кос, а його членами Луць Лісевич — театральний драматург, Ярослав Гевко та Роман Петріна — хореограф, Володимир Боксевич та автор цих рядків — літературні драматурги, Едвард Жарський, Володимир Серета, Парахоняк-Козак, Богдан Пісик та Люба Крушельницька — виконавці, Євген Козак, Александер Курчак, Володимир Проциньський, М. Лозинський та А. Хлбич — хор реверсера, Люба Крушельницька, Слава Гарашак, Оля Тереховіч, Дарія Ніжанковська, Ірена Соколовська та О. Кобзарь — балет, Іванна Нижник — мистецький декоратор, Л. Яблонський — оркестр, Слава Гарашак та автор цих рядків — конференсе.

Цей театр почав свій дебют ревією "Біт пєс через оєс", авторами якої були Слава Гарашак (літературний псевдо Олександра Кер), її сестра Люба Крушельницька — літературний псевдо — Софія Наумович та автор цих рядків. Музику до неї скомпонував Анатоль Кос, а саме: "Бродячий" (балетний вступ), "Прийди, царенку, мій до мене" (танго), "Не питай" (вальс), "Наталко, як палко" (фокстрот), "Бо Україна добра є дружина" (словфокс), та "Біт пєс через оєс" (фінал).

Прем'єра тієї ревії відбулася пізньою осінню 1932 року в залі Українського Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові. На жаль, з приводу фінансових труднощів та особистих непорозумінь, цей театр швидко розвазався. Я спинився трохи довше в своєму спогаді про театр "Золотий Усмій" тому, що в нещодавно опублікованій

ОМУС-ом об'ємистій книзі про український театр немає про нього навіть згадки. Дарма, що він виставив першу оригінальну українську ревію на терені Галичини, яка одночасно була першим публічним виступом видатного львівського композитора б.п. А. Коса-Анатольського. З тієї причини хоч театр "Золотий Усмій" пролетів метеликом крізь українську театральну дійсність, його слід уважати провісником також короткотриваючого театру малих форм "Веселий Львів".

Епілог

Котилися дні, мов барвисті коралі намиста. У Львові 1944 року пахтіли ще медомлітні акації, але в повітрі неслася вже гроза фіналу Другої світової війни. Це був мій останній день перебування у Львові, сповнений ностальгійного смутку та неспівної майбутності.

У душі якийсь незнаний голос нашіпував мені, що більше я вже Львова не побачу. Сьогодні я мав зустрітись із А. Косом, о годині 12-й вполудне, ще залишилася не ціла година часу. Мої ноги неспівомі понесли мене до храму св. Юра, де я помолвився та поцілував його холоду, кам'яну долівку. А потім я ще востаннє глянув на сьвятоюрський палац й подумав, що робить тепер князь української церкви? Мабуть, сидить у своєму пишному фотелі, похилившись і задуманий. Вантаж думок схилив його високе чоло. Про що він так важко думає? Може про те, як захистити своє стадо перед апокаліптичною загрозою майбутнього...

Вертаючись до Храму св. Юра, мій зір впав на порослі диким виноградом мури, екслюзивний колись, дівочої гімназії "Сахакер", учениці якої в синіх сідничках та ясно-блакитних блузках рекрутувалися здебільшого з поміж "благородних" дочок галицьких діячів. Яка доля жде тебе, "високопанська" гімназіє у новій невідомій дійсності? Але не було часу на довші роздуми, мої бо ноги понесли мене повз маститачну Українську Академічну Гімназію — унікальну галицьку "оранжерію", яка на протязі 100 років вирощувала запашні квіти політично-свідомого українства. Яка доля жде тебе львівська Альма Матер багатьох поколінь української інтелігенції? Сьогодні за твій "Альманах" зводяться бої на еміграції. Невідомо

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Концерт "Верховинців" у

пам'ять О. Гензи

Запальний ентузіаст, вчитель молоді, пропагатор українського танцю, сл. п. Олег Генза, який причуваючи кінець свого не старого ще віку, зорганізував у 1983 році блискуче турне свого ньюйоркського сумівського ансамблю "Верховинців", якого він був і основником і постійним вчителем, по Канаді і ЗСА. Це успішне турне і було його лебединою пісню. Сповнений творчих планів відійшов від нас талановитий організатор, негаметонний учитель народного танцю, цього такого важливого, культурно-виховного, в нашому, а особливо в житті української молоді, чинника.

Добре сталося, що "Верховинці" почали продовжувати дальшу працю під проводом такої ж ентузіастичної танку, дружини Олега, Дарії, яка провадила і даліше провадитиме групу молодих танцюристів. Маймо надію, що вона потрапить дати собі раду з нелегким завданням.

Ще до річниці смерті свого вчителя шанованого його пам'ять гарним і успішним концертом 28-го жовтня н.р., в залі Фешин авдиторії, що так живо пригадав і поставив перед очі глядачів ще раз панораму довголітньої, бож понад 30-літньої праці незабутнього Олега Гензи. А вже в більшості програмі складалася з його танків чи задумів. Як жіночі танки відповідала його дружина Дарія.

Недоліком програми був брак української програмки.

Коротке слово про прив'язаного на залі Гензу вже тільки своїм духом сказав д-р Аскольд Лозинський.

Передусім треба ствердити, що всі танцюристи, як дівчата, так і хлопці, представили дуже додатно. Строби були гарні, вигляд обличчя і очей у піднесеному настрої, який вираження рідного бажання принести честь імені свого невіджануваного вчителя. Гадав дехто, що як зникне з виднокруга якийсь там Строчський, то не стане виконавців одноразової присядки чи присядки. Та ні, наші танець живе у крові кожного українця і молоді хлопці знову збирають признание і подив за свої знамениті присядки. А при чім нам теж ніколи не вільно забувати, що найбільшою танцівницею світу на полі мистецтва танцю — це безконкурентційна солістка балету Большого театру в Москві, буковинка Людмила Семениця.

Оркестра була одним із наймінімістичніших чинників концерту. Музиканти Слава Косіва, спочатку тільки загосолні дещо, грали ритмічно і з душею, як ніколи. Це відчували всі, головню в трохи слабшому танку, але у зворушливому супроводі до відомої мелодії "Владико неба і землі" чи "Молитви".

(Закінчення на стор. 4)

тільки чи ти знаєш про те? — запитував я тоді, але темні мури мовчали, не давали жадної відповіді.

У мене залишилося ще неповних 10 хвилин часу, тому залишаю Академічну Гімназію та унапрямою свою ходу до Політехнічної Бібліотеки, на вулиці Уїтського, на мою умовлену зустріч з Анатолем Косом. Його ще немає — дивлячись востаннє на фронтон будинку модерної Технічної Бібліотеки, над входом якої видніє напис: "Hic mortui vivunt et muti loquuntur!" ("Тут живуть померлі й німі говорять"). Я завжди захоплювався тією глибокою сентенцією, хоч не завжди користувався тією бібліотекою для поглиблення технічного знання. І не один вірш чи статтю я написав у ній для "Дажбога", "Неділі" чи "Життя Знання", на відкритому підручнику "Термодіаміки" чи "Місцости матеріалів".

Але ось прямує до мене мій друг — А. Кос — високий красень, із вічно замріяно-розсміяними очима. Ми сидимо вже декілька хвилин, мовчки, на лавці, на площі св. Юра. Врешті я перервав пригноблюючу мовчанку: "Отже, що ти вирішив, Таї, — ідеши, чи залишишся у Львові?" "Я залишаюся" — впаля його відповідь, тверда, наче камінь. "Я, як знаєш, Левку, цілесвоє життя мріяв, та мріяла дати про можливість присвятитися повністю музиці, яка стала стихією мого життя. Циганська мандрівка на Захід мені тієї можливості не дасть — тому я вирішив залишитися зі своїм фортепіаном у Львові, на рідній землі, на якій, вірою, діб'юся колись височин музичної творчості, а може й слави".

Линевий вітер м'яко колісав вітами дерев, а в костюлі св. Магдалини дзвони грали меланхолійно курантові мелодії. Ми встали, обнялися та міцно стиснули обидві руки. Таї на прощання передав мені свою новоскомпонувану пісню "Ковалі", яку я розгорнув та прочитав свої власні слова:

"Ми всіли в відчай
В два різні трамвай,
В розбіжні трамвай життя..."

Кінець.

ОСІННІ МІСЯЦІ — ЦЕ ЧАС ІНТЕНСИВНОЇ СОЮЗОВОЇ ПРАЦІ. НЕ МОЖЕ БУТИ НІ ОДНОГО ВІДДІЛУ, ЯКИЙ НЕ ВИКОРИСТАВ БИ ЦИХ МІСЯЦІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ СВОГО ВІДДІЛУ ТА СКРІПЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Український Нью Йорк у 40-ий день смерті св. п. Патріарха Йосифа

У 40-ий день смерті св. п. Патріарха Кисво-Галицького і всієї Русі-України Помісної Української Католицької Церкви Блаженнішого Отця Йосифа у вісторок, 16-го жовтня ц. р., у церкві св. Юра при 7-й вулиці, в Нью Йорку о 7 годині вечора була відправлена заупокійна Архиєрейська Служба Божя з Панахидою, Владика Василь Лостен відправив Службу Божу у сослуженні о. пароху ігумена Патрикія Пашака, о. Севастіяна Шевчука і о. Лева. Церква була заповнена вірними, які прийшли, щоб спільно піднести молитви до Всевишнього Господа не тільки за душу Патріарха Йосифа, але й просити його, щоб він далі заступався за нашу Церкву й український народ перед престолом Всевишнього.

Жалобні сходи на пошану пам'яті св. п. Патріарха Йосифа

Заходами ньюйоркського Відділу Українського Патріархального Товариства у п'ятницю, 19-го жовтня ц. р., у великій залі Українського Народного Дому о 7-й годині вечора відбулися Жалобні сходи, присвячені пам'яті Патріарха Йосифа. На головній стіні на м'ялиновому полотні висів портрет Патріарха роботи мистця Михайла Мороза. Сходи відкрив, привітавши присутніх, і провів молитву і спільно читанням молитви за Патріарха Йосифа, але й просити його, щоб він далі заступався за нашу Церкву й український народ перед престолом Всевишнього.

Під час Служби Божої о. парох П. Пашак, ЧСВВ, виголосив проповідь, присвячену Патріарху Йосифові. Слід підкреслити, що о. Патрикія був безпосереднім учасником похоронів Блаженнішого Патріарха у Римі. Під час величавих похоронів було чимало глибоко зворушливих моментів, які надовго залишаться у пам'яті всіх учасників. Де-що з цього було помітно у проповіді о. П. Пашака. Проповідник звернув увагу вірних на те, що часто багато провідників народу приходять на це становище не підготовленими. Коли ж ідеється про нашого церковного і національного провідника Блаженнішого Верховного Архископа Йосифа і Кардинала Сліпого, то слід знати, що він довго готувався. Господь довго його випробовував ще на волі, а згодом у Київській тюрмі, а після цього далеко, далеко на заслання. Це був довгий і тяжкий час. Після такої довгої і важкої підготовки Блаженніший Отець Йосиф став нашим церковним лідером, керував нашою Церквою. Отець Пашак підкреслює і наголосив те, що ми, на жаль, нашого Блаженнішого Верховного Архископа Йосифа не слухали. Без сумніву, о. П. Пашак сказав святу і незаперечну правду. Варто відмітити, що небагато є таких людей, які мають відвагу сказати правду — признатись до своєї, чи наших помилок.

Варто пригадати, що Патріарх Йосиф залишив для нас для здійснення своє унікального значення „Завіщання“. Після Св. Літургії була відправлена Панахида, під час якої співав церковний хор під диригентурою Івана Хоміна. На закінченні спільних молитов прозвучали жалобно-мелодійні слова „Вічна пам'ять...“

нішого Патріарха Йосифа, які висвітлює Ярослав Кулич. Правда, фільм ще не був належно опрацьований і не озвучений, але все ж таки учасники хоч трохи мали можливість побачити величавий похорон св. п. Патріарха Йосифа у Римі. І знову Л. Зелик подякував присутнім за участь і закінчив Жалобні сходи молитвою.

Наукова конференція НТШ присвячена Патріарху Йосифові

Заходами управи Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА в неділю, 28-го жовтня ц. р., у домі НТШ в Нью Йорку відбулася наукова конференція, присвячена св. п. Блаженнішому Патріарху Йосифові. Конференція відкрили коротким вступним словом і нею проводила голова НТШ д-р Ярослав Падок. Він привітав Блаженнішого Митрополита Української Православної Церкви Мстислава, який прибув, щоб своєю участю віддати свій поклін Патріарху Йосифові. Блаженнішого Митрополита Мстислава на похоронах у Римі заступав Володимир Дідович і о. Дубицький. Митрополит Мстислав розказав про свої безпосередні зустрічі з св. п. Патріархом Йосифом, підкресливши його особливий і винятковий риси, думки та ширі спроби діалогу. При цьому Митрополит згадував про свої зустрічі й з іншими владиками нашої Церкви, зокрема тепло згадував про Владика Будку.

Першу доповідь на тему: „Богословський твір Блаженнішого Патріарха Йосифа виголосив о. д-р Іван Біланч. Доповідач підкреслює винятковий вклад св. п. Патріарха Йосифа у літературу української богословії. Назвав низку його творів, а після цього деякі з них проаналізував. У цих, творів Блаженніший Йосиф своїм особливим розумінням давав роз'яснення складних богословських питань. Доповідач було широко і дбайливо опрацьована.

Проф. Василь Ленчик говорив на тему: „Отець д-р Йосиф Сліпий—професор і ректор Богословської Академії у Львові“. Доповідач, як студент той же Богословської Академії, говорив про Патріарха Йосифа, як сучасного, але справедливого педагога. Блаженніший Отець Йосиф мав дуже добру підготову для педагогічної праці. Але слід підкреслити, що Блаженніший

Отець Йосиф був не тільки добрим педагогом і керівником-ректором Богословської Академії, але й разом з тим організатором української науки у загальному. Блаженніший Отець Йосиф планував, щоб Богословська Академія перемістилась в університет з різними факультетами, а не тільки з богословським. Він мав у плані піднести рівень української науки, як також рівень культурно-економічного життя українського народу. На жаль, воєнні події Другої світової війни перекреслили плани. Він старався, щоб студенти Богословської Академії одержали добре знання і підготову до душпастирської праці.

Доповідач підкреслює, що Митрополит Слуга Божий Андрей добре знав, що він робить, коли покликав о. д-ра Йосифа на професорську посаду в Богословській Академії. Вклад Блаженнішого у розвиток богословської думки залишився ще не оцінений.

Д-р Леонід Рудницький говорив на тему: „Образ Блаженнішого Патріарха у літературі“. Доповідач у своїй дбайливо опрацьованій доповіді представив своєрідний огляд літературних творів, у яких сюжетом творів став св. п. Патріарх Йосиф. Рудницький згадав відому книжку, що була „Бестселер“ „Черевик рибаки“ австралійського автора Моріса Веста.

До речі, коли ця книжка була написана, Блаженніший Йосиф страждав і карався далеко на заслання. Доповідач провів літературну аналізу творів про Патріарха Йосифа. Назвав твори польських авторів, що писали про Блаженнішого Отця Йосифа—Юзефа Лободовського і Ст. Баліцького. З українських авторів, що писали поезії чи цілі поеми назвав Зою Когут з Австралії, Леоніда Полтаву, Романа Заводовича, Євгена Крименка, Богдана Стефанівича й інших. Називав їх поезії, читав і аналізував та порівнював їх поезії і поеми. В загальному доповідь була опрацьована з знанням проблематики, добре виголосена і викликала серед присутніх велике зацікавлення.

З коротеньким спогадом про Патріарха Йосифа виступив о. д-р Мелетій Войнар. Керуючий науковою конференцією д-р Ярослав Падок подякував доповідачам за їх цінні доповіді, а присутнім за участь.

М. Г.

Проф. Андрій Гнатишин— композитор і диригент

Проф. Андрій Гнатишин

В 1938 році появилася перша композиційна праця молодого абсолютного Віденського Консерваторії композитора Андрія Гнатишина. Це була Служба Божя для чоловічого хору, що стала початком його безперервної, продуктивної композиторської діяльності до сьогоднішнього дня.

Проф. А. Гнатишин народився 26-го грудня 1906 року в Чижівці коло Львова. По гімназійній maturi спочатку студіював філософію в Богословській Академії у Львові, а опісля музику в Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка.

Наш Митрополит Кир Андрей Шептицький, щедрий меценат українського мистецтва, додавши в молодому студентові великий талант, дав йому змогу повністю посвятитися музиці і вислав на поглиблення музичних студій до Відня, тодішнього центру музичного життя в Європі. Це були 30-ті роки. По закінченні музичних студій А. Гнатишин вирішив залишитися на постійно у Відні, де одружився з українською красунею Євгенією Мороз. Обоє виховали зразково своїх дітей Віру, Ігоря і Любов, які співають у хорі свого славного татка. Композитор А. Гнатишин постійно працює над собою, цікавиться усіма проявами в українській і європейській музиці, підтримує контакт з професорами Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові, стежить за розвитком української музики в Києві, Харкові і Полтаві.

готується до великого лету в широкій українській музичній сфері.

В роках 1941-43, на замовлення о. Северина Сапруна, тодішнього директора Львівського Інституту Народної Творчості, А. Гнатишин компонує дві Служби Божі в триголосному укладі, які були призначені для наших воїнів.

Коли Апостольська Візантійська Церква в Берліні урядувала о. прелата д-ра П. Вергуна проголосила конкурс на написання нової Літургії. А. Гнатишин опрацював Службу Божу для чоловічого хору на „Галицьких Розспівах“.

В 1945 році появилася в Каналі його нова Служба Божя для чоловічого хору, яку видав диригент Іван Трухлий. В міжчасі А. Гнатишин працює з хором при церкві св. Варвари у Відні, починає компонувати сольові пісні з фортепіаном, видає своїми скромними матеріальними засобами ефективні пісні для чоловічого і мішаного хору. З цього періоду слід згадати такі його твори як „Жита“, „Пісня“, „Моя мама“, „Подяка вісторку“, „Розрита могила“, „Ой, дулю, дулю“, „Ой, мій милий умер, умер“, жартівлива пісня „Умираю, моя мати“, „Гей, порадьте, добрі люди, „Козак“, „Люблю“, „Весняні дні“, „Не хочу співати“ і багато інших. Це пісні на солі і дуети.

На чоловічі і мішані хори слід згадати найбільш популярні і співані нашими хорами пісні „Через поле широкое“, „Думи мої“, „Блажен муж“, „Садок вишневий“, „Гей, вороги України“, „Ой, сів кі на покі“, „Пісня про скупого кума“, „Засумуй, трембіто“, „Богородице Діво“ зі сопрановим сольом, наші Коляди, веснянки і гагілки, маєстатичне „Христос Воскрес“ зі сопрановим сольом, дуже ефективна збірка народних коломийкових мелодій під назвою „Гомін села“, з баритоновим сольом „Журо ж, моя журо, тось ми зажурила“ і ліричним теноровим записом „В вишневим садочку, соловій щебече, концертує „Єдині Святі і Хваліть Господа“ з жіночим дуєтом і мішаним хором і врешті музична обробка безсмерт-

Шевченка „Чи ти мене, Боже, забуваєш“ для мішаного хору з баритоновим сольом у супроводі фортепіана.

Новим твором з релігійною тематикою є композиція „Рука Івана Дамаскіна“ на слова Івана Франка. Це є музична поема у формі малої ораторії для мішаного хору і солістів у супроводі оркестру. На чоловічий хор появилася його композиція на слова Т. Шевченка (крім вище згаданих): „За думою дума“, „За байраком байрак“, „Розрита могила“ і інші. На слова Лесі Українки скомпонував „Колісково“ і 35 пісень для чоловічого „Басового Квартету“.

Менше знаємо про інструментальну, композиторську творчість проф. А. Гнатишина. Ці твори ще чекають свого видавця. Це фантазія на Стрілецькі теми, струнний квартет на тему наших веснянок, тріо для скрипки, віолі і фортепіано на колядкових мотивах і багато інших, незнаних нам інструментальних композицій. Оркестральну літературу збагатив більшим музичним твором п. н. „Українська сюїта“, вже виконувана у віденському радіо, на концертах у Берліні і в Буенос-Айресі в Аргентині. У т. зв. „культурній вімні“ між Австрією і Канадою сюїта була виконана по радіо в Монтреалі 22-го листопада 1969 року.

В травні 1980 року проф. А. Гнатишин закінчив оперу „Олена“, для якої сам написав лібрето.

Около 200 пісень, оригінальних композицій і музичних обробок є записані на платівках. Накладом „Ук-

раїнського Відділу Ватиканського Радіо“, за старанням о. Софрона Мудрого вийшло багато платівок. На платівки записано також Службу Божу в Римі 1979 р. під час відвідин віденським хором Святого Отця. В 1980 році за старанням о. Софрона Мудрого появилася чергова платівка п. н. „Різдво в українських колядках“.

Крім композиторської діяльності проф. А. Гнатишин працює як диригент широко відомого хору при церкві св. Варвари у Відні. З цим хором часто виступає у Відні і в інших містах Австрії, пропуюючи нашу музично-вокальну і інструментальну культуру. В цьому хорі крім українців співають чужинці, які високо оцінюють композиторський, диригентський і музичний талант професора А. Гнатишина. Ім'я проф. Андрія Гнатишина відоме усім українцям в Україні і в розсіяні, а головним мистецтвом кругам: солістам, хорістам, диригентам і любителям української пісні. Пісні, скомпоновані для вокальних чи інструментальних солістів і ансамблів, відзначаються музичною прозорістю і вокальною легкістю. Мелодика в композиціях А. Гнатишина відіграє важливу роль. Його пісні промовляють до нашої душі, тому їх співають усією, де живуть українці. Хоча вони згармонізовані багатими музичними засобами, їхня музична мова ясна і розуміла для виконавців і для слухачів. І в цьому їхня цінність і сила.

У 75-річчя творчого і професійного життя проф. А. Гнатишина (Закінчення на стор. 4)

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТІ нашої Дорогої Теті бл. п. РОЗИНИ ІВАСИКІВ

буде відправлена ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в СУБОТУ, 1-го ГРУДНЯ 1984 р., о год. 8-й рано в церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА, Асторія, Н. Й.

Просимо знайомих згадати Покійну у своїх молитвах. В пам'яті Покійної Теті складаємо 60.00 дол. на сиріт у Бразилії.

ДАРІЯ ЧИЖИК ЛЮБА І ЯРОСЛАВ ДАРМОГРАІ ХРИСТІ І ПАВЛО КРАМАРЕНКИ РОМА І ТАМІ РУНІ

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо подяку Рідним, Дружам і Знайомим за участь у похоронних обрядах

бл. п. БОГДАНА ЗОРИЧА

зокрема подяка тим, що прибули здалека: д-р Іван Фіс, Володимир Сохан (Нью Йорк), Юрій Гвоздунчик і мгр Іван Герчик (Вінніпег), родина Хом'яків (Едмонтон). Щира подяка за надіслані квіти, за Св. Літургію, за пожертву в сумі \$4,795.00 на добродійні цілі: Патріарший Фонд, Комісія Прав Людини при СКВУ, Науково-Дослідний Фонд ім. О. Опільника, „Смолоосип“. Поіменний виказ пожертви подано в газеті „Новий Шлях“, ч. 44 з 3-го листопада 1984 р. Окрема подяка Екзекутиві Українського Народного Союзу за схвалення стипендії у пам'яті Богдана Зорича для незможного студента в Канаді.

Щира подяка нашім пресі: „Свобода“, „Новий Шлях“, „Українське Слово“ за поміщення дописів про життєвий шлях Покійного.

Дякуємо за вираз християнської дружності всім, хто пам'ятав про нас у гріхні дні нашого горя.

ЯРОСЛАВА — дружина ХРИСТИНА І КВІТКА — доньки з родинами

бл. п. Проф. ІВАН МАЙСТРЕНКО

ректор УТТІ, член Наукової Ради СКВУ і видавник української преси

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ! Достойній Родині Покійного складаємо найглибші співчуття

Президія Наукової Ради при СКВУ

УПРАВА КОМІТЕТУ НЬЮЙОРКСЬКОЇ ОКРУГИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

має шану запросити Вас на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

для відзначення

90-ти РІЧЧЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

який відбудеться

в СУБОТУ, 8-го ГРУДНЯ 1984 р. о год. 5-й по полудні в залі школи СВ. ЮРА 215 Схід 6-та вул., Нью Йорк

В ПРОГРАМІ БЕНКЕТУ:

Відкриття МИКОЛА ХОМАНЧУК голова Округи

Святоче слово Д-р ІВАН О. ФІС головний пресидієнт УНСОЮЗУ

У мистецькій частині:

Вокальний Ансамбль „ПРОМІНЬ“ з Нью Йорку під проводом мгр БОГДАНИ ВОЛЯНСЬКОЇ

Сольно-сопрано ЛЯРИСА МАГУН-ГУРІН

Вручення почесних плакет для довголітніх заслужених піонерів УНСОЮЗУ

Тостмастер Бенкету ред ВОЛОДИМИР ЛЕВЕНЕЦЬ

Вступ на Бенкет \$20.00 від особи, разом з коктейлем. Просимо ласкаво зголосити свою участь у Бенкеті до 25-го листопада ц. р., пересилаючи зголошення на адресу:

МУСНАЛО JUZENIW 206 East 9th Street New York, N. J. 10003.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ

запрошує на

відкриття виставки картин зимової тематики ЯРОСЛАВА ВИЖИЦЬКОГО

НЕДІЛЯ, 2-го грудня 1984 р. год. 1-ша по пол Галерія ОМУ А 136 2-га Ave., Нью Йорк, Н. Й.

Виставка відкрита в будні дні від 6-01 до 8-01 веч. у суботу і неділю від 1-01 по пол. до 8-01 веч. в часі від 2-го до 9-го грудня включно

Виставку влаштує Карпатський Лещетарський Клуб

ПАНЕЛЬ ВІДДІЛУ

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ РАДИ в НЬОАРКУ,

який мав відбутись 1-го ГРУДНЯ 1984 р. є ВІДЛОЖЕНИЙ з технічних причин, про нову дату своєчасно повідомимо

З нагоди 45-річчя проголошення незалежності Карпато-Української Держави, накладом Карпатського Союзу в Нью Йорку вийшла книжка

д-ра Юліана Химинця

„МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ІЗ ЗАКАРПАТТЯ“

Книжку можна придбати за 10 дол. у книгарні „Свободи“

SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейти Нью Джерсі зобов'язує 6% ставкою податку.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО НАШЕ
СЛАВНЕ МИНУЛЕ!

Нарід, що не знає і не пам'ятає про своє минуле, не заслуговує на майбутнє!

Здвиження пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні 20 років тому належить до найславніших діл і досягнень Української Америки за 100 років її історії!

Ця слава історія документально описана в 138-сторінковій книжці

А. Драгана:
„ШЕВЧЕНКО У ВАШІНГТОНІ“

Книжка надрукована у Видавництві Українського Народного Союзу „Свобода“ і має вісім розділів:

- 1) Відкриття пам'ятника,
- 2) Український День у столиці Америки,
- 3) Велика подія слави завершення,
- 4) Шлях Шевченка до Вашингтону,
- 5) Битва за Шевченка (з комуно-московською імперією),
- 6) Мова цифер (Звіт Контрольної Комісії із зібраних фондів на пам'ятник),
- 7) Шевченко й Американські Українці та
- 8) Будеш, Батьку, панувати!

Передмову до книжки про „Другу Статую Свободи“ написав проф. д-р Ярослав Падок. Мистецьку обкладинку і заголовну сторінку оформив Богдан Титла.

Керуючись бажанням масового поширення цієї необхідної для кожного книжки, встановлено мінімальну ціну за неї в сумі тільки 6,00 доларів. Книжку можна замовити, виповнивши додаток до цього формуляра та виславши його, разом із належністю, на подану на формулярі адресу.

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкового податку.

До Видавництва „Свобода“

„SVOBODA“
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

Прохаю переслати мені примірник книжки
А. Драгана „ШЕВЧЕНКО У ВАШІНГТОНІ“

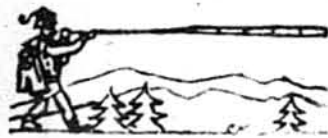
Належність у сумі дол. запущую чеком (поштовим
Належність платна лише в амер. доларах. переказом)

Ім'я і прізвище

Вулиця місто

стейт зіп код

Нема то як на Союзівці!

Осепі
Українського
Народного
Союзу
в Кетскіпських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

НОВОРІЧНІ ІМПРЕЗИ
НА СОЮЗІВЦІ
МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ:

СУБОТА, 29-го ГРУДНЯ 1984 року.

КОНЦЕРТ — вестрадний співак — АЛЕКС

НЕДІЛЯ, 30-го ГРУДНЯ 1984 року

ВИБІР „МІС СОЮЗІВЦІ“ 1985

КОКТЕЙЛ, ВЕЧЕРЯ, ПРОГРАМА

ЗАБАВА — оркестра — „Нова Хвиля“ з Торонто

ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1984 р.

КОКТЕЙЛ, ВЕЧЕРЯ

ЗАБАВА — оркестра „Нова Хвиля“ з Торонто

Ціни від особи: \$110.00 за 3-денний „Вікенд“ (+15% типс)
\$45.00 за один день (+15% „типс“)

Діти до 12 років — ½ ціни дорослих, лише тоді, коли мешкають з родичами.

Незарєєстровані гості: Новорічна імпреза;

\$40.00 від особи (+15% „типс“)

Рєєстровані гості:

Додаткова оплата: \$25.00 від особи (+15% „типс“) (Новорічна імпреза)

Рєєзування кімнат приймається лише з \$20.00

завдатком від особи. Першенство

належить членам УНСоюзу, які резервують кімнати на два або три дні.

Особи, які бажують замовити кімнати, просимо

виповнити доданий нижзу формуляр і разом із завдатком переслати найдалше до

15-го грудня 1984 на Союзівку.

Name:

Address: Zip:

Telephone: () Number of persons:

Adults

UNA Membership: Br. No. Date of Arrival Children

Building choice No. 1. No. 2

Deposit enclosed \$

UNA ESTATE

Foodmore Rd.

Kerhonsk, N. Y.

(914) 626-5641

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ ЗБІРКИ НА ФОНД ДОПОМОГИ
ІНВАЛІДАМ НАШОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ!

СПОВНИТИ І ВИ ПОЧЕСНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
„ОБОВ'ЯЗОК“ І ВИШЛИТИ СВОЙ ДАР ДЛЯ ІНВАЛІДІВ

НА АДРЕСУ:
SOCIAL SERVICE OF UKRAINIAN WAR VETERANS
1321 W. LINDLEY AVE. PHILADELPHIA, PA. 19141

Проф. Андрій Гнатишин...

(Закінчення зі стор. 3)

дуктивного життя композитора відзначає українська громада Відня належно відзначила цю річницю, про що ми читали у нашій і чужій пресі.

За непересічні заслуги на музико-культурному полі композитор Андрій Гнатишин одержав від австрійського уряду титул професора від Святого Отця Папи Івана ХХІІІ „Срібний Хрест“ від Папи Павла УІ „Медалью Заслуги“ і від віденського крайового уряду „Золотий Хрест Заслуги“.

Булучи в Ньюарку в 1965 році, за старанням авторитетного диригента і громадського діяча Михайла Добоса, професор А. Гнатишин одержав „Золотий Ключ“ від міста Ньюарку. Оцінюючи великі заслуги на полі

розвитку хорового мистецтва, хор „Думка“ в Нью Йорку, хор „Дніпро“ в Клівленді і хор „Чайка“ в Австралії наділили нашого заслуженого, улюбленого і великого українського патріота, диригента та композитора професора Андрія Гнатишина „Почесним членом“ згаданих хорів.

Ми щасливі і горді, що масою людини, яка так багато зробила для української музики і культури і про яку ми можемо нині з повним правом сказати словами Великого Кобзаря: „Наша дума, наша пісня не вмре, не загине: от де, люди, наша слава, слава України!“

Кирило Цепенда

Концерт...

(Закінчення зі стор. 2)

сять щойно тепер занехати і виключити всякі викрутаси танцюристів на головах і руках, бож подібні фігури виконують тепер і негри у своїх „Брейденсах“. Все ж таки ритмічна пильність нашої односторонньої присяжки їм ніяк не властива.

Під бурю оплесків і оклики молодечого ентузіазму, що не вгавав, на сцену піднесено квіти від 83-го Відділу Союзу Українок Америки, ансамблю Р. Приймич-Богачевської, „Думки“ та

ньюйоркської групи бандуристів. Кінцеве слово подяки „Верховинам“ сказав Б. Гаргай.

Від усієї нашої громади належало б побажати молодим танцюристам з їхнім вчительською Дарією Гезною дальшої витривалості в цілеспрямованій праці, постійного мистецького розвитку і росту та нових вдалих виступів для належної прослави українського танку і ніде, ніколи незаступимої України.

Роковини...

(Закінчення зі стор. 1)

рення політичного керівництва для боротьби УПА. Хоч і організаторами були УПА та ОУН, проте зроблено зусилля, щоб нове політичне керівництво стало на найширшій тоді можливій загально-українській базі. Шодо своєї програми, УГВР пішла назустріч довірі і бажанням нових сил із Східної України, як також враховувала попередній досвід ОУН та майбутні процеси й протисовєтську боротьбу.

Д-р П.Турула висловив кілька рефлексій про свою участь у великому зборі УГВР та розповів про атмосферу і зустрічі з різними учасниками цього підлітного зібрання в червні 1944 року в Карпатах під охороною УПА і на нею контролюваній території.

Радше академічну доповідь на тему „УГВР на тлі подібних визвольних рухів Другої світової війни“ вголосив проф. Василь Маркус. Доповідач навів паралелі — подібності і різниці між українським рухом і УГВР та подібними збройними силами і їх керівництвом у поляків, литовців, французів, югославців та інших. Для багатьох ці паралелі з іншими рухами антинімецького чи й антисовєтського резистансу були реалістичними, при чому була стверджена й виняткова позиція УПА-УГВР, які не мали закордонного центру і були наставлені

(подібно, як і литовці) на дальшу боротьбу проти большевиків.

В другій частині програми пластику-сеньйори Юрій Миськів та Андрій Дурбак висвітлювали фотомонтаж про боротьбу УПА п. з. „Між славою і смертю“. Цей майже одногодинний монтаж, складений із знімок, документів, на тлі музики, а особливо з дуже доброю наратцією Я. Бігуна, був вдало доповнений інтерв'ю з учасниками події. Обидва продюсери — мистецький і технічний — фактово справилися із свого задуму. Досі це найкращий фотомонтаж з цього жанру у виконанні Миськова-Дурбака.

Отець митрат Маріан Буртинський закінчив молитвою святочне зібрання.

Після святочної частини організатори тостили учасників у числі понад 200 осіб перекусуючи, вином і солодким з кавою. Назагал зібралася на це святкування добірна чикагська публіка різних поглядів і політичних симпатій, щоб соборно відзначити 40-річчя постанови УГВР та скласти поклін цілому рядові вже померлих її засновників, а серед них, насамперед, президентів УГВР Кирилові Осмакові та голові генерального секретаріату і головному командирові УПА Романові Шухевичеві-Чуприні.

В Мюнхені помер І. Майстренко

Мюнхен, Західна Німеччина. (В. Д.). — З Німеччини наспіла вістка, що 18-го листопада 1984 року там помер після тяжкої недуги відомий український політичний діяч і журналіст, Іван Майстренко. Йому було 85 років.

Сл. п. І. Майстренко народився в 1889 році в містечку Окішні на Полтавщині. Як молодшець він був в лавах українського визвольного руху під час Визвольних Змагань.

Сл. п. І. Майстренко працював як журналіст в Одесі і Харкові (1931-36), як теж був викладачем Харківського інституту журналістики. Під час репресій він був ув'язнений і перебував на засланнях в 1936-40 роках.

Опинившись після війни в Німеччині, він був одним з провідних діячів лівої течії (УРДП) Української Револьюційної — Демократичної Партії і редактором місячника „Вперед“ (1949-1960). Він є автором книжок в англійській мові: „Bolshevism Bonapartism“ (1947), „Bolshevism: A Chapter in the History of Ukrainian Communism“ (1954) і „Newspapers in the USSR“ і в українській мові — „Кризис процесів в совєтській економіці“ (1955).

Сл. п. І. Майстренко (1958 р.)

Покійний дописував до українських часописів, включно зі „Свободою“. Останньою його була ректором Українського Технічно-Господарського Інституту в Мюнхені, Німеччина, та редактором його „Бюлетеня“.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

вану доповідь на тему „Деколонізація СРСР“ вголосив проф. Михайло Пап з Клівленду. П. Саварин офіційно подякував М. і Я. Шафранюкам за книжний дар будинку — КУМФ для СКВУ. Як відомо, в будинку цим зараз приміщується мистецька галерея КУМФ та бюро СКВУ. Усіх членів Секретаріату та гостей, що приїхали сюди на Сесію привітав голова Комітету Українців Канади Я. Соколик. Цю дружню та присмуну вечерку закінчив молит-

вою Архипіскуп Василій. Після вечери члени Секретаріату та гості мали нагоду побачити нововипродкований фільм про Великий голод п. н. „Жнива розпач“. Проф. В. Янішевський, голова комітету, який займався продукцією цього фільму, подав присутнім декілька пояснень і пляни комітету на майбутнє.

Не зважаючи на деякі тіні і недоліки, в загальному 18-та Сесія Секретаріату СКВУ пройшла ділово та успішно.

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ПОВІСТІ! УВАГА! ОПОВІДАННЯ!

Вийшла друком у В-ві „СВОБОДА“ цього 1984 року

нова книжка

автора Петра Балея

ПАН

ПОВІСТІ та ОПОВІДАННЯ

(друге видання, доповнене)

Книжка формату 5" x 8" — має 279 стор., м'яку обгортку. За своєю мовою, формою, стилем і висловами — твір оригінальний і цікавий.

Ціна: 10.00 дол. з пересилкою.

Популізі зі стейту Нью Джерсі при замовленні книжок зобов'язані додати до відповідної суми ще 6% ставкового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

КОШТУЄ
\$5,000 — \$10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентового Забезпечення, виданих після
1-го жовтня 1983 року, вносять:

\$6.50	річно
\$3.35	піврічно
\$1.75	квартально
60	місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

A Ukrainian perspective
on the news...

resident news • commentary • politics • editorials • interviews • people • reviews
community news • culture • the arts • church affairs • education • upcoming events
special features

THE UKRAINIAN WEEKLY

We cover it all.

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s) (Subscription rates: \$4 per year for UNA members, \$8 for non-members)

My name is _____

I belong to UNA Branch: _____

Address _____

City _____

State _____

Zip code _____

GIFT SUBSCRIPTION

In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly

His/her name is _____

Address _____

City _____

State _____

Zip code _____

I enclose a check for \$ _____

THE UKRAINIAN WEEKLY

30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302

На дарунок для дітей!

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНУКАМ!
- ПЕРЕДПЛАТИТЬ

з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода“ заходами Українського Народного Союзу. Редагує Колегія. Річна передплата у ЗСА — 8.00 дол., з чотирьох країн — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 долар.

„THE RAINBOW“ — „VESELKA“

30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N. J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite

Marble

Bronze

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Лікарський довідник

Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 11.00 дол. з пересилкою.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N. J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані додати до відповідної суми ще 6% ставкового податку.

• FUNERAL DIRECTORS •

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N. J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568